

„Българско войнство,

„Днесъ българскиятъ народъ е удостоенъ да има своя войска, — начало на бждеща народна армия. Българското опълчение днесъ влиза въ редоветъ на руската армия, прѣдвождана отъ Негово Императорско Височество Николай Николаевичъ, братъ на Царя-Освободителя, който заповѣда на своята храбра дѣйствующа армия да прѣдприеме освобождението на българското отечество, което прѣди 484 години (1393) биде поробено отъ османцитѣ.

„Юнаци! България нинѣ за пръвъ пѣтъ вижда редовно и дисциплинирано войнство, съставено отъ нейни родни чеда, храбри и свободолюбиви българи, подъ особена руска команда, съ свой български шабъ.

Въ 1595—1622 година, българскиятъ юнакъ Дебелий Новакъ, потомецъ на царския родъ Шишмановъ, прѣдприелъ е освобождението на България, отъ която той успѣлъ да освободи врѣменно едно пограничие отъ Бѣлградъ по Дунава до Черното море и Днестръ, включая и градъ Аккерманъ. Той воювалъ, съюзенъ съ ромжнитѣ, славяно-команитѣ и малорускитѣ казаки. Тия подвизи на българското оржие дали първото начало за сближение на българитѣ съ руситѣ, слѣдъ татаро-монголския и турския погроми (XIII и XIV) надъ славянския миръ; това сближение не мало е способствувало за успѣхитѣ на руското оржие на югъ, въ Петровската епоха. Стѣлбътъ на славянството — Петръ Великий, продължилъ политиката на Дебелий Новакъ по Дунавското крайбрѣжие; тя се и сега привежда въ изпълнение, — за нея свидѣтелствува това знаме,